

beskæftige sig med behandling af selvdøde dyr af enhver art eller uden landbrugsministerens tilladelse drive destruktionsvirksomhed med selvdøde dyr af enhver art.

§ 26. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilken form de i loven omhandlede virksomheder må omtale, at virksomheden er under det offentlige kontrol eller indehaver af en af det offentlige meddelt autorisation.

Stk. 2. Fremstilling eller indførsel af gengivelser af mærker, der er foreskrevet i forskrifter fastsat efter loven, må kun ske efter regler, der fastsættes af landbrugsministeren. Det samme gælder for stempler, klicheer o.lign.

Stk. 3. Mærker, der er anbragt på kød, slagteaffald og kødvarer efter loven må ikke fjernes, medmindre dette sker i direkte forbindelse med tilvirkningen. Kød, slagteaffald og kødvarer, hvorfra sådanne mærker er fjernet, må ikke forhandles.

Stk. 4. Mærker, der kan give anledning til forveksling med de mærker, der er påbudt i forskrifter efter loven, må ikke anbringes på kød, slagteaffald og kødvarer.

Stk. 5. Mærker må ikke anbringes på kød, slagteaffald og kødvarer på grundlag af en privat foretagen kødkontrol.

§ 27. Landbrugsministeren kan ud fra hygiejniske, sundheds-, ernærings- og kvalitetsmæssige hensyn fastsætte regler om tilvirkning og anden behandling af kød, slagteaffald og kødvarer, om sammensætning, om varebetegnelser, om mærkning, om deklaration og om emballering af kød, slagteaffald og kødvarer.

Kapitel 10

Særlige regler om vildt, herunder havpattedyr o.lign.

§ 28. Landbrugsministeren fastsætter bestemmelser, herunder om den fornødne veterinærkontrol, om

- 1) tilvirkning og slagtemæssig behandling af vildt, herunder vildt holdt som husdyr, havpattedyr o.lign.,
- 2) tilvirkning af kødvarer af vildt,
- 3) udførsel og engrosforhandling af vildt og vildtprodukter og
- 4) mærkning af disse varer.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan bestemme, at kroppe af vildt eller dele eller produkter heraf samt kødvarer af vildt kun må indføres her til landet, såfremt landbrugsministeren har givet autorisation eller tilladelse dertil. Landbrugsministeren kan fastsætte de nærmere bestemmelser herfor, herunder om veterinærkontrol og om mærkning af varerne.

Stk. 3. Bestemmelserne i dette kapitel gælder ikke fuglevildt.

Kapitel 11

Tilsyn og kontrol. Kontroludgifter

§ 29. Tilsyn med, at de i loven indeholdte eller i medfør af loven fastsatte bestemmelser overholdes, føres af veterinærdirektoratet, medmindre landbrugsministeren bestemmer andet.

Stk. 2. Udgifterne til veterinærkontrol med virksomheder, der er autoriseret eller godkendt efter loven, herunder udgifter ved undersøgelser af stikprøver for medicinrester og rester af andre uønskede stoffer, afholdes af virksomheden, medmindre landbrugsministeren træffer anden bestemmelse. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at virksomhederne skal betale en afgift til hel eller delvis dækning af udgifter ved tilsyn og kontrol.

§ 30. Kontrol med de i § 10 og § 14 nævnte virksomheder varetages dog af vedkommende kommunalbestyrelse. Uanset dette kan veterinærdirektoratet træffe bestemmelse om, at visse virksomheder godkendt i henhold til § 10 underkastes en særlig veterinærkontrol.

Stk. 2. Udgiften ved kontrol, som varetages af kommunerne, afholdes af disse. Udgifterne ved de veterinære kontrolforanstaltninger, der etableres i henhold til stk. 1, sidste punktum, afholdes dog efter reglerne i § 29, stk. 2.

§ 31. Enhver, der fører tilsyn og kontrol med de virksomheder, der er omfattet af loven, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at besigtige disse.

Kapitel 12

Forholdet til lov om levnedsmidler m.m.